

महाराष्ट्र
विधानपरिषद मंत्रालय

कार्यवाही अख्ये

हरिभाऊ साठोडे
आयुक्त (MLC)

राज्य सरकार
मुंबई

महाराष्ट्र शासनाचे मुख्य कार्यालय
महाराष्ट्र शासनाचे मुख्य कार्यालय

बढतीमधील आरक्षण आणि गोंधळाची स्थिती

महाराष्ट्रगोंधळ कर्मचारी अधिका-यांना बढती मधील आरक्षणाचा सर्वोच्च न्यायालयाच्या एम. नागेश्वरन प्रकरणी आणि मुंबई उच्च न्यायालयाच्या विजाय घोषरे महाराष्ट्र प्रकरणी बढती मधील आरक्षणाचा संश्लेषण करून घेतला आहे. परंतु गेल्या दहा वर्षांमध्ये कर्मचारी अधिका-यांना मिळालेल्या बढत्या रद्द करून त्यांना प्रतापनाथ कल्याण यावे असे मुंबई उच्च न्यायालयाने आदेश दिले आहे आणि सध्या न्यायालयाच्या आगिल तरण्यासाठी तीन महिन्यांचा अवधी दिला आहे त्यातील किंवा अधिक मिगुन गेला आहे, आणि आता केवळ राहा आठवडे उरले आहेत. न्यायालयाच्या निर्णयानुसार सर्व गोंधळाची गरस्थिती निर्माण झाली असून केवळ महाराष्ट्र नव्हे तर महाराष्ट्र, राजस्थान, कर्नाटक, आणि उत्तर प्रदेश मध्ये सुद्धा हजारो ने कर्मचारी प्रतापनाथ कल्याण आल्यामुळे सर्वत्र चिंतेचे वातावरण असून हळूहळू संविधानात बदल करून प्रोटेक्टर प्रोग्रामाचे आदेश करू यांनी जे नोकरा आणि शिक्षणामध्ये आरक्षण दिले होते, ते हळूहळू काढून घेतले कि काय ? अशी संकेची पाल प्रत्येक महाराष्ट्रगोंधळ घटकांमध्ये निर्माण झालेली आहे.

राज्यसरकारने करावयाची कार्यवाही

राज्यशासनाने या प्रकरणी सर्वोच्च न्यायालयात ठासून सांगणे लागेल कि आरक्षण हे सावरवाल प्रकरणी निघालेल्या जी. आर. प्रमाणे ५० टक्के च्या बर जात नाही. किमीलेअरची संकल्पना राज्यात राहिल्या जात आहेत. महाराष्ट्रगोंधळाच्या वावरीत एस.सी. व एस.टी. हे महाराष्ट्र आहेत हे सुद्धा प्रकाशा खडे सल्ल आहे. घटनेच्या तरतुदी प्रमाणे ते महाराष्ट्र आहेत, हे वेगळे

रिश्द करण्याची आवश्यकता दिसत नाही. भटकं, विमुक्त तर एस.सी.एस.टीं पेक्षाही जास्त नागास आहेत. त्यांचा सुध्दा इवते समीती आणि रेणके आयोगाने तसेच २०११ च्या आर्थिक आणि सामाजिक वसेच जात निहाय जनगणनेच्या काढ्यानुसार हा सर्व घटक वंचीत आणि अत्यंत नागासद्य आहे.

बढती मधील आरक्षण बंद झाल्यास तोच अर्थ भरती मध्ये लावल्या जाईल

भौती अशी निर्माण होत आहे की, न्यायालयाच्या माध्यमातून जर हे सरकार चालत असेल, आणि संविधानामध्ये तालडीने दुरुस्ती करण्याचे टाळत असेल, तर हाच नियम आणि निकष नागराबर्गीयांच्या भरती प्रकृपी लागू शकतो, त्यामुळे संपुर्ण आरक्षण बंद करावे लागेल. एम. नामराजन प्रकृपी अनेक प्रश्न उपस्थित होतात, या बढतीच्या आरक्षणा प्रकृपी त्या भागासबर्गीय अधिकाऱ्यांचा काय दोष ? संविधानाच्या या संदर्भाच्या तरतुदी प्रमाणे म्हणजेच कलम १६ (४ ब) अनुसार त्यांना बढती दिली, सर्वोच्च न्यायालयाने इंद्रा सहानी प्रकृपी निकाल देताना आरक्षण हे ५० टक्के रूपा तर जाता कामा नये अशी अट घातली; तसेच सर्वोच्च न्यायालयाच्या जाबरवात प्रकृपी बढतीमध्ये आरक्षण देताना जर विहित टक्केवारी भरली असेल तर प्रमोशन साठी आरक्षण देता येत नाही.

सर्वोच्च न्यायालयाचे निष्कर्ष

एम नामराजन प्रकृपी सर्वोच्च न्यायालयाने आपले निष्कर्ष काढताना काय म्हटले ते बघने आवश्यक आहे. निष्कर्षित म्हटले आहे की, "ज्या संदर्भित घटना दुरुस्तीद्वारा घटनेमध्ये कलम १६ (४ अ) व १६ (४ ब) पातले गेले आहेत, ती घटना दुरुस्ती घटनेच्या कलम १६ (४) मधूनच उत्पन्न झाली आहे. घटनेच्या कलम ३३५ या अंतर्गत राज्या शासनाची

तज्ज्ञेक्ष्यता ध्यानात घेऊन राज्य शासनाला ज्या घटकामुळे आरक्षणाची तरतूद करता येते ते घटक किंवा तजरणे या घटना दुरुस्तीमुळे कायम राहते. तजरणे किंवा घटक म्हणजे मागासलेपणा व पुरेसे प्रतिनिधित्व नसणे. ज्या संबंधित घटना दुरुस्तीद्वारा घटनेत सदर १६ (४) अ) व १६ (४ ब) घातले गेले आहेत ती घटना दुरुस्ती घटनेच्या कलम १६ (४) ची संरचना बदलत नाही. सदर संबंधित घटना दुरुस्ती फक्त अनुसूचित जाती व अनुसूचित जमाती पुरत्याच मर्यादित आहेत. त्यामुळे घटनेची कोणतीही प्रावधाने नाश पावत नाहीत किंवा लोप पावत नाहीत जसे संख्यात्मक मर्यादा जास्तीत जास्त ५० टक्के असणे, क्रीमीलेअर ची कल्पना (गुणात्मक मर्यादा), इंद्रा सहानी या खटल्यामध्ये निर्णय दिल्याप्रमाणे एका बाजूला अन्य मागासवर्गीयांमध्ये उप वर्गीकरण व दुस-या बाजूला अनुसूचित जाती व अनुसूचित जमाती यांचे उप वर्गीकरण, आर.के. सबरवाल या खटल्यामध्ये फांवर आधारीत रोस्टर व त्यातच अदलाबदलीची कल्पना अंतर्भूत असणे.

आम्ही असे पुन्हा सांगतो की ५० टक्के ची मर्यादा, क्रीमीलेअरची संकल्पना, तसेच मागासलेपण, पुरेसे प्रतिनिधित्व नसणे व प्रशासकीय कार्यक्षमता या महत्त्वाच्या गोष्टी घटनात्मक दृष्ट्या आवश्यक आहेत आणि त्याविना घटनेच्या कलम १६ च्या संधीमध्ये समानता असण्याचे मूलभूत रचनाच कोळसून जाईल.

तथापि वर सांगितल्यानुसार मुख्य मुद्दा आरक्षण किती असावे हा आहे. संबंधित राज्यांनी आरक्षणाची तरतूद करताना आरक्षण करणे भाग घाहणा-या घटकांचे अस्तित्व जसे मागासलेपणा, पुरेसे प्रतिनिधित्व नसणे व एकंदरीत प्रशासकीय कार्यक्षमता यांचे पुरेसे अस्तित्व असल्याचे सिद्ध केले पाहिजे. वर दिल्याप्रमाणे संबंधित तरतूद ही अधिकार देणारी तरतूद आहे.

पटौनतीमध्ये अनुसूचित जाती/ जमातींना आरक्षण ठरवायला सरकार बांधिल नाही. तथापि जर सरकारला आपले तारतम्य बापरत अशी कसतूद करावची असल तर त्या अशी एखाद्या वर्गाचा भागासलेपणा व पुरेसे प्रतिनिधित्व नसणे सिद्ध करण्याची आवश्यकता मीच करावी लागेल, तसेच घटनेचे कलम ३३५ ची पूर्तता करावी लागेल. त्याचप्रमाणे जरी राज्याला आरक्षण करण्यासाठी भाग पाडणारे घटक असले, तरी आरक्षण केल्यामुळे एकंदरीत घालून दिलेल्या ५० टक्के आरक्षणाच्या मर्यादेचे उल्लंघन होत नाही ना किंवा क्रीमीलेअरचा लोप होत नाही ना किंवा आरक्षण अमर्याद रीत्या वाढत नाही याची काळजी घ्यावी लागेल. अमरावत कथनाच्या अधिन राहून आम्ही घटना (७७ वी दुरुस्ती) अधिनियम १९९५, घटना (९३ वी दुरुस्ती) अधिनियम २००० व घटना (८५ वी दुरुस्ती) अधिनियम २००१ हे घटनात्मक दृष्ट्या वैध आहेत असा निर्णय देतो.

आम्ही संदर्भित राज्यांचे वेगवेगळ्या कायद्यांच्या वैधतेचा अभ्यास केला नाही, आम्ही या मामल्यामध्ये घालून दिलेल्या कायदानुसार त्या त्या खंडपीठापुढे सादर केलेल्या याचिकांमध्ये सादर प्रश्नाचा अभ्यास होईल."

राज्य शासनाने स्वतःचे व न्यायालयाचे समाधान करावे

वरील प्रमाणे निष्कर्ष काढणी पुर्वक अवलोकन केल्यानंतर हे स्पष्ट होत की राज्यांनी पुढील बाबीचा अभ्यास करून स्वतःचे समाधान करावे कि ५० टक्केची मर्यादा, क्रीमीलेअरची संकल्पना, तसेच भागासलेपण, प्रशासनामध्ये पुरेसे प्रतिनिधित्व नसेन व प्रशासकीय कार्यक्षमता बाधित होणार नाही हे खाते लागेल, स्वतःचे समाधान होईल याची निश्चीती करावी लागेल. आणि न्यायालयाला सादर करून त्यांचेही समाधान करावे लागेल.

भित्तीचे वातावरण

आता मागासवर्गीयामध्ये भित्ती अशी निर्माण झाली आहे की, केंद्रात व राज्यात भाजप सरकार असल्यामुळे मागासवर्गीयांचे आरक्षण बंद होणार की काय ? मागील आठवड्यात उत्तर प्रदेशातील पंधरा हजार पेक्षा जास्त कर्मचारी अधिका-यांना पदावन्नत करण्यात आले. ६ महिन्यांपूर्वी मध्य प्रदेशात सुद्धा पाच हजार पेक्षा जास्त कर्मचारी अधिका-यांना पदावन्नत करण्यात आले. दिड महिन्यांनंतर तोच धागा पकडून महाराष्ट्रातील जवळपास २५ हजार कर्मचा-यांना पदावन्नत करावे लागेल. आता प्रश्न असा निर्माण होतो की, "हे राज्य कावे हिंदु-राष्ट्र" आणि संविधानामध्ये बदल करण्याचे जे वारंवार सुतोवाच भाजप आणि आरएसएस व्हाऊन होत असते, ही जी भाजपची संकल्पणा आहे, त्या अनुरूप आदिवासी भटके विमुक्त या हिंदु जनांची रक्षा जर सरकार करू शकणार नसेल, तर हा घटक हिंदु म्हणून कसा राहिल ? यानांही आपला वेमाला विचार करून "उपहिंदु" असे परिवर्तन करावे लागेल.

हरिभाऊ राठोड,

आमदार आणि माजी खासदार

९९२०७१४९९९